

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/120/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116210583
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:3116210583.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcu: A. B. C., nar. X.XX.XXXX, občan SR, bytom D. E. - F. X, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Jozef Kováčik, s r.o. so sídlom v Trenčíne, Horný Šianec 3137, IČO: 47 251 913 proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Račianska 71 o zaplatenie náhrady škody 5.024,50€ takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 564,30€ (17.000,-Sk) sa z a s t a v u j e.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi titulom náhrady škody sumu 3.361,84€, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a.

IV. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalovanému titulom priznanej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 100%, o ktorej rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

V. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania titulom náhrady škody na trovách obhajoby.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 8.6.2016 domáhal zaplatenia náhrady škody 30.853,78€ (z toho 20.250€ titulom nemajetkovej ujmy a 10.353,78€ trov právnych služieb (správny výpočet je 30.603,78€) a náhrady trov konania. Listom zo dňa 20.9.2013 adresovaným Ministerstvu spravodlivosti SR sa domáhal predbežného prerokovania náhrady škody podľa § 17 ods.1,2 zák.č. 514/2003 Z.z. spolu vo výške 1.006.762€ s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že Uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ Banská Bystrica ČVS: KRP-8/OEK-BB-2004 zo dňa 21.7.2004 mu bolo spolu s ďalšími osobami vznesené obvinenie pre trestný čin založenia, zosnovania, podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods.1 Tr. Zákona a za účasti na trestnom čine krátenia dane, poisťného podľa § 148 ods.5 Tr. Zákona formou pomoci podľa § 10 ods.1 písm. c/ Trest. Zákona. Na návrh Krajského prokurátora v Banskej Bystrici zo dňa 23.7.2004 rozhodol Okresný súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 1Tp 61/04 zo dňa 24.7.2004 tak, že ho vzal spolu s ďalšími osobami do väzby z dôvodov uvedených v § 67 ods.1 písm. b/,c/ Tr. Poriadku s tým, že väzba u neho začala plynúť dňa 21.7.2004 o 9,50 hod., proti čomu dňa 24.7.2004 podal sťažnosť, ktorá uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.8.2004 sp.zn. 3Tpo 69/04 bola zamietnutá. Žalobca podal dňa 21.7.2004 sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa ČVS: KRP-9/OEK-BB-2004 zo dňa 21.7.2004 o vznesení obvinenia, ktorá bola uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR zo dňa 4.11.2004 sp.zn. VII GV 159/04-127 zamietnutá. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry

Generálnej prokuratúry v Pezinku žalobcu uznesením zo dňa 19.1.2006 sp.zn. VII Gv 159/04 -1015 prepustil ihneď na slobodu. Uznesením vydaným povereným riaditeľom odboru ekonomickej kriminality Úradu špeciálnej prokuratúry GP v Pezinku zo dňa 12.3.2013 sp.zn. VII/1 Gv 239/09-1553 bolo trestné stíhanie proti žalobcovi zastavené a z neho vyplýva, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie /a žalobca vzatý do väzby/ žalobca nespáchal a je spoľahlivo a mimo akýchkoľvek pochybností zistené, že tento skutok, pre ktorý bolo trestné stíhanie vedené nie je trestným činom. Žalobcovi v zmysle ust. § 3 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci bola spôsobená škoda nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia a rozhodnutím súdu o vzatí do väzby. Žalobca po vznesení obvinenia a vzatí do vyšetrovacej väzby využil služby advokátov a zaplatil : JUDr. Petrovi Kočíčkovi , Horná 32, Banská Bystrica sumu 2.719,18€ (81.918,-Sk); Mgr. Marošovi Uhaľovi , Advokátska kancelária ABELOVSKY-UHAL', Tehelná 189, Zvolen sumu 1.327,76€ (40.000,-Sk) a JUDr. Ján Havlát, HAVLÁT & PARTNERS, Rudnayovo nám.1, Bratislava sumu 6.306,84€ (190.000,-Sk). Za poskytnuté právne služby v súvislosti s jeho obhajobou celkove zaplatil sumu 10.353,78€, čo predstavuje náhradu skutočnej škody, ktorú žiadal od žalovaného uhradiť. Žalobca sa ďalej domáhal podľa § 17 ods.2 v spojení s § 17 ods.4 zák.č. 514/2003 Z.z. zaplata náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20.250€, ktorú odôvodnil neoprávneným zásahom do práva na osobnú slobodu. Žalovaný listom zo dňa 4.4.2014 oznámil, že žiadosť bola predbežne prerokovaná a návrhu nebolo vyhovené. Svoj nárok odôvodnil nasledovnými dôkazmi: dôvody sťažnosti proti uzneseniu zo dňa 24.7.2004 sp.zn. TP 61/04, spis KRPZ v Banskej Bystrici ČVS: KRP-9/OEK-BB, spis OS Banská Bystrica Kv 23/04, spis OS Banská Bystrica Tp 61/04, spis ÚŠP GP SR VII Gv 159/04, spis KS Banská Bystrica Pš 75/04, spis ŠS Pezinok Pš 8/05-BB, spis NS SR 2Toš 4/2005, spis KS Banská Bystrica 3Tpo 120/05, spis ÚŠP GP SR VII/1Gv 239/09, výzvou na zaplataenie zo dňa 9.7.2007, faktúrami č. XXX G. zo dňa 10.8.2004, č. XXXXXXXX zo dňa 8.9.2004, XXXXXXXX zo dňa 30.9.2004, podnetom na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 20.9.2013 a oznámenie o výsledku predbežného prejednanja nároku na náhradu škody.

2. Žalovaný poukázal na ust. § 16 ods.4 zák.č. 514/2003 Z.z., z ktorého vyplýva, že pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný. Dňa 15.10.2013 sa žalobca žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody domáhal náhrady škody za vynaložené trovy právneho zastúpenia vo výške 6.762€ a náhradu nemajetkovej ujmy 1.mil. €, pričom za základ nároku v tomto o podaní označil len uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.7.2004, sp.zn. Tp 61/2004 o vzatí do väzby. Žalobou si uplatňuje nárok vo vyššej výške, než bola predbežne prerokovaná, nad sumu 6.762€. Vzhľadom k tomu, že žalobca si na súde uplatnil okrem náhrady škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe aj nárok na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia, čo predstavuje samostatný nárok, žalobu možno považovať v tejto časti za zmätočnú, pretože v tejto časti náhrada škody nebola predbežne prerokovaná ako nárok na náhradu škody v súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Žalobu je preto potrebné v časti prevyšujúcej rámec predbežného prerokovania nároku zamietnuť už z týchto dôvodov (prípadne konanie v tejto časti zastaviť, ak by súd neprerokovanie nároku považoval za procesnú podmienku konania). Žalovaná ďalej vzniesla námietku premlčania s poukazom na ust. § 19 ods.2 zák.č. 514/2003 Z.z. Z opatrnosti sa žalovaná vyjadrila aj k veci samej a poukázala na zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci v prípade naplnenia nasledovných predpokladov: rozhodnutie o väzbe, vznik škody a príčinná súvislosť medzi rozhodnutím o väzbe a vzniknutou škodou za splnenia niektorej z hypotéz predpokladaných v ust. § 8 ods.5 zák.č. 514/2003 Z.z. a súčasného nenaplnenia žiadneho z negatívnych predpokladov podľa § 8 ods.6 cit. Zákona. Uvedené predpoklady zodpovednosti štátu za škodu musia byť splnené kumulatívne. Poukázala na to, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.7.2004 sp.zn. 1Tp 61/2004 , ktorým bolo rozhodnuté o jeho vzatí do väzby, sudca pre prípravné konanie vyhodnotil, že v prípade žalobcu boli dané dôvody väzby podľa § 67 ods.1 písm.b/ a c/ Tr. Poriadku, čo uznesením zo dňa 25.8.2004 sp.zn. 3Tpo 69/04 potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici. Po predĺžení väzby dôvodnosť vykonávanej väzby potvrdil takisto aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 4.8.2005, sp.zn. 2Toš 4/2005. Možno teda tvrdiť, že označené rozhodnutie o väzbe nadobudlo právoplatnosť a nedošlo k jeho zrušeniu alebo zmene. Preto žalovaná odmieta záver o nezákonnosti tohto rozhodnutia. Žalovaná preto s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015 sp.zn. 5Cdo/150/2003 uvádza, že v prípade väzby žalobcu sa jednalo o zásah zákonný a oprávnený. Do väzby bol žalobca vzatý na základe vzneseného obvinenia a rozhodnutia súdu. Žalovaná sa v tomto smere pridriava argumentácie uvedenej vo vyššie označenom rozhodnutí , podľa ktorej " Za predpokladu, že v dôsledku dôkazných skutočností je trestné stíhanie voči obvinenému zastavené, nemožno rozhodnutie o väzbe následne považovať za rozhodnutie, ktorým došlo k neoprávnenému zásahu do práv osoby. Je nesporné, že v čase

rozhodovania o väzbe boli splnené všetky formálne zákonné predpoklady ako i materiálne podmienky pre uvalenie ako aj predĺženie väzby, keď sa vychádzalo zo vzneseného obvinenia založeného na dôvodnom podozrení, že skutok mohol spáchať žalobca spolu s ostatnými obvinenými, keďže zistené skutočnosti nasvedčovali tomu, že : a/ došlo k spáchaniu trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods.1 Tr. Zákona a trestného činu skrátania dane a poistného podľa § 148 ods.5 Tr. Zákona za účasti formou pomoci ; b/ žalobca sa považoval za jedného z rozhodujúcich členov a organizátorov tejto zločineckej skupiny, ktorý riadil ďalších členov tejto skupiny ; c/ sa jednalo o rozsiahlu trestnú činnosť, páchanú po dlhší čas a že táto bola páchaná podľa určitého vnútorného usporiadania, pre ktoré bola typická del'ba zadováženeho zisku; d/ pri domovej prehliadke (prehliadke iných priestorov a pozemkov) boli u žalobcu zaistené stopy (pamäťové nosiče, pečiatky, komunikácia s ďalšími obvinenými) súvisiace s vyšetrovanou vecou; e/ žalobca prijímal inkriminované doklady od ostatných obvinených (H. H. D. a H. A. I.), čo vo svojej výpovedi dňa 22.7.2004 uviedol obvinený H. H. D.. Uvedené dôvody sú zavinené samotným žalobcom, čím je vylúčený jeho prípadný nárok na náhradu škody podľa § 8 ods.6 písm.a/ zák.č. 514/2003 Z.z. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, žalovaná poukázala na ust. § 151 ods.1 zák.č. 141/1961 Zb. , z ktorého vyplýva, že trovy obhajoby v trestnom konaní znáša žalobca a úmyslom zákonodarcu nebolo zaväzovať štát na náhradu trov obvineného (obžalovaného). Nie je možné si osvojiť záver, že by štát mal zodpovedať za akékoľvek vynaložené trovy obhajoby napr. v rozsahu odmeny za neúčelne vykonané úkony právnej služby , včítane nesprávne vyúčtovanej odmeny a pod. Nemôže byť na úkor štátu , že žalobca prípadne uhradil trovy , na ktoré obhajcovi nevznikol nárok. Žalobca si uplatnil trovy obhajoby 3 obhajcov, ktorí ho mali zastupovať v rôznych štádiách trestného konania. Z obsahu žaloby a jej príloh však nie je možné vyvodiť , za aké úkony právnej služby (v prípade vyfakturovanej odmeny za úkony právnej pomoci faktúrou č. XXXXXXXX chýba údaj o dátume/čase trvania vykonaného úkonu) a v akej výške mal žalobca jednotlivé trovy obhajoby zaplatiť. Vzhľadom na uvedené, ako aj skutočnosť , že si žalobca uplatnil náhradu škody z titulu nezákonnosti väzby , súd by mal posudzovať nárok žalobcu len v súvislosti s týmto titulom a pri vyčíslení škody , ak by mal základ nároku za daný , by mal zahrnúť do tejto škody len trovy obhajoby spojené s obdobím väzby (t.j. vykonanie úkonov právnej služby v období , ktoré sú v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o väzbe), ktoré sú ako úkony právnej služby riadne preukázané a účelne vykonané. Žalobca však nijakým spôsobom neosvedčil, že by úhradu trov , ktoré ani bližšie nešpecifikoval ani nevyčíslil, uskutočnil. Úhradu trov obhajoby vo výške 6.306,84€ pritom mala vykonať iná osoba, ako žalobca. O škode na strane žalobcu by bolo možné hovoriť iba v tom prípade, ak by došlo k zmenšeniu jeho majetku , t.j. skutočnej úhrade trov obhajoby žalobcom. Súčasťou výzvy na zaplatenie odmeny advokáta za vykonané právne služby , vyhotovenej JUDr. Petrom Kočičkom zo dňa 9.5.2007 je aj uznanie dlhu, z ktorého je zrejmé, že žalobca odmenu vo výške 2.719,18€ neuhradil a nepreukázal ani úhradu dohodnutých splátok. V tejto súvislosti žalovaná namietala do výšky aj položky z vyúčtovania odmeny obhajcu JUDr. Jána Havláta a na to nadväzujúcu náhradu za stratu času a cestovné výdavky, ktoré nie sú v príčinnej súvislosti s namietanými nezákonnými rozhodnutiami, ale ktorých súvis možno vidieť v zabezpečení chodu firmy, v ktorej žalobca pôsobil : a/ rokovanie s A. H. D. - zabezpečenie chodu firmy PQM + strata času + cestovné výdavky (vyúčtovaná suma celkom 4500,-Sk), b/ prípravu podkladov -plnomocenstvá konateľa pre H. I. + zabezpečenie kontaktu obvineného s notárom + strata času + cestovné (vyúčtovaná suma celkom 7500,-Sk), c/ úradný záznam -kontakt obvineného s notárom + kópie zápisníc (vyúčtovaná suma 1000,-Sk), d/ rokovanie s H. I. (plnomocenstvá + info) + strata času (vyúčtovaná suma celkom 3000,-Sk), e/ rokovanie s H. I. -zabezpečenie chodu firmy PQM (vyúčtovaná suma celkom 1000,-Sk), f/ korešpondencia s klientom + listy + zabezpečenie chodu firmy PQM (vyúčtovaná suma celkom 2000,-Sk), g/ rokovanie s A. H. D. - zabezpečenie chodu firmy PQM + strata času (vyúčtovaná suma celkom 2000,-Sk). V prípade vyúčtovaného úkonu právnej služby za nazretie do spisu na Krajskom súde v Banskej Bystrici a Krajskom riaditeľstve PZ BB (celkom vo výške 6000,-Sk) žalobca doposiaľ nepredložil úradný záznam spísaný príslušným orgánom , ktorý by preukázal nahliadnutie do spisu. V prípade nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalovaná poukázala na ust. § 17 ods.2 zák.č. 514/2003 Z.z. , v zmysle ktorého je pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nevyhnutné preukázať ujmu, ktorá bola spôsobená rozhodnutím o väzbe (prípadne aj nezákonným rozhodnutím) a v prípade preukázania jej existencie , je možné priznať náhradu nemajetkovej ujmy formou peňažného plnenia iba za tých podmienok, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením. Zákon nespája s rozhodnutím o väzbe (príp. aj nezákonným rozhodnutím) akúsi prezumpciu vzniku ujmy ; existujú pochybenia orgánov verejnej moci , kde jednoducho žiadna ujma nevznikne. Ani samotná existencia pochybenia orgánu verejnej moci nemôže znamenať automaticky vznik akéhosi paušálneho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a to bez potreby jej preukázania. Priznanie náhrady

nemajetkovej ujmy v peniazoch predpokladá značnú mieru zásahu, pričom výšku takejto náhrady je oprávnený ustáliť len súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a k okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo. Napriek tomu, že súd určuje jej výšku na základe svojej úvahy, aj tento postup podlieha hodnoteniu a základom pre posúdenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy by malo byť posúdenie takých skutočností, ktoré súdu umožnia založiť úvahu na určitom kvalitatívnom posúdení základných súvislostí posudzovaného prípadu. V prípade uplatňovaného nároku je treba dôsledne vziať do úvahy okrem iného vplyv ostatných satisfakčných prostriedkov, ktoré by mohli byť v danej veci použité na zmiernenie následkov do postavenia žalobcu a tiež závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Súd musí brať v rámci voľnej úvahy pri výške priznávanej nemajetkovej ujmy satisfakčnú funkciu pri priznávaní konkrétnej čiastky, účelom ktorej je zabezpečiť primerané zmiernenie nemajetkovej ujmy avšak nemožno priznávať premrštené sumy, ktoré by v konečnom dôsledku viedli k bezdôvodnému obohateniu, a ktoré by pri porovnaní odškodnenia zásahu do práva na ochranu osobnosti s odškodňovaním zásahov do iných základných práv zaručených ústavou mohli niektoré ujmy na iných základných právach (napr. ujmy na zdraví či dokonca na živote) bagatelizovať. Poukázal na ust. § 17 ods.4 zák.č. 514/2003 Z.z. účinného od 1.1.2013, z ktorého vyplýva, že výška náhrady nemajetkovej ujmy podľa ods.2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovanej osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu (§ 5 ods.2 zákona č. 215/2006 Z.z. s poukazom na nariadenia vlády SR upravujúce výšku minimálnej mzdy za roky 2004-2006). V prípade nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 20.250€ v súvislosti s väzobným trestným stíhaním žalobcu značne presahuje (o viac ako 9.148€) výšku, ktorú by súd mohol priznať v prípade priznania nároku v sume 50-násobku minimálnej mzdy. Žalovaný mal za to, že nárok žalobcu je premlčaný a náhrada nemajetkovej ujmy v požadovanom rozsahu neprekúzaná a preto žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením spisu KR PZ v Banskej Bystrici sp.zn. ČVS: KRP-9/EOK-BB-2004 s výnimkou zväzkov č. X, XI a XII (ktoré sa stratili), spisu ÚŠP GP SR VIII/ 1Gv 239/09, výzvy na zaplatenie zo dňa 9.7.2007, faktúrami č. XXX G. zo dňa 10.8.2004, č. XXXXXXXX zo dňa 8.9.2004 a č. XXXXXXXX zo dňa 30.9.2004, sťažnosti proti uzneseniu vo veci Tp 61/04, podnetu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 20.9.2013, oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 4.4.2014, vypočul žalobcu a svedkov J. C., A. I. K. a L. I., oboznámil listy od M. M. J. a vypovedanie plnej moci z 19.9.2011 pre M. J., odpoveď od M. M. N. zo dňa 4.5.2021, od Lion Law Partners zo dňa 5.5.2021 a od G. G. zo dňa 13.5.2021.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd I. inštancie rozsudkom č.k.14C/120/2016-171 zo dňa 4.8.2021 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 5.500€ a titulom náhrady škody sumu 1.737,5€ a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 8%, o ktorej rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (výrok III). Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 5Co/75/2021-230 zo dňa 6.4.2022 rozsudok súdu I. inštancie v časti výroku I. a vo výroku II. o zamietnutí žaloby čo do sumy 14.750€ titulom náhrady nemajetkovej ujmy potvrdil; v časti zamietnutia žaloby do sumy 5.024,50€ titulom náhrady škody a trov konania vec zrušil a vrátil súdu I. inštancie na nové rozhodnutie. Proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu vo výroku o priznaní náhrady škody na trovách trestného konania vo výške 1.737,50€ podal dovolanie žalovaný a dovolanie bolo rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 5Cdo /145/2022-276 zo dňa 29.6.2023 zamietnuté a žalobcovi priznaná náhrada trov dovolacieho konania vo výške 100%. Rozsudok súdu I. inštancie nadobudol právoplatnosť čo do výroku I. a z časti čo do výroku II. dňom 12.4.2022.

5. Po právoplatnom skončení konania v časti náhrady nemajetkovej ujmy a čiastočných trov právneho zastúpenia bolo ustálené, že žalobcovi patrí náhrada škody len v súvislosti s vydaním uznesenia o vzatí žalobcu do väzby po dobu jeho prepustenia z väzby, teda za obdobie od 21.07.2004 do 19.01.2006, ohraničené odvolacím súdom (bod 26. zrušujúceho rozsudku) na sumu 5.024,50€ a faktúrou od JUDr. Havláta č. XXXXXXXX, ktorá bola jediným predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní.

6. Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením spisu KR PZ v Banskej Bystrici sp.zn. ČVS: KRP-9/EOK-BB-2004, tentokrát aj so zväzkami č. X, XI a XII (ktoré sa pôvodne stratili a znovu našli) s tým, že stranám dal dostatočný priestor na to, aby sa s týmto spisom oboznámili. Žalobca mal špecifikovať jednotlivé úkony fakturované JUDr. Havlátom z hľadiska ich účelnosti, čo neurobil (odvolal sa na ich

špecifikáciu vo faktúre) a vzal žalobu čiastočne späť vo výške 17.000,-Sk (úkonov rozpisovaných na č.l. 296 spisu).

7. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil. Poprel tvrdenia žalobcu, že JUDr. Havlát ako obhajca žalobcu vykonal pre jeho obhajobu všetko potrebné a nemal dôvod fakturovať úkony, ktoré by nevykonal. Žalovaný spochybnil rozsah úkonov, uvedených v spornej faktúre s tým, že z trestného spisu nebolo možné identifikovať, v akom právnom vzťahu boli M. N., H. H. a H. O.. Faktúra vystavená M. N. sama o sebe nepreukazuje skutočnosť, že M. N. fakticky realizoval úkony, náhradu ktorých si žalobca uplatňuje a za takejto situácie mal žalovaný za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia a existenciu svojho nároku nepreukázal. Vzhľadom k tomu, že advokát žalobcu sa nedostavil bez ospravedlnenia na pojednávanie dňa 2.6.2025, (doručenie predvolania mal riadne vykázané) žalovaný sa domáhal vydania rozsudku pre zmeškanie žalobcu.

8. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods.2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Vzhľadom k to mu, že v priebehu konania žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 564,30€ (17.000,-Sk), súd konanie za súhlasu žalovaného v tejto časti zastavil.

11. Podľa Čl.17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

12. Podľa § 278 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

13. Podľa Čl.2 ods.1 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

14. Podľa Čl.3 CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené (ods.1) . Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1 (ods.2).

15. Súd aplikoval na prejednávaný prípad ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (napr. uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 4.6.2019), kde bolo uvedené, že: „ všeobecný súd pri svojom rozhodovaní nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, ak to vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavou súladného výkladu zákonov a obdobných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, i v týchto prípadoch sa musí vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii (m. m. III. ÚS 72/2010). V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona (III. ÚS 341/07). Ústavne konformný výklad je príslušný orgán verejnej moci povinný uplatňovať vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania a zároveň garantovať ich primeranú rovnováhu tak, aby bolo rozhodnutie

v predmetnej veci akceptovateľné z hľadiska požiadaviek vyplývajúcich jednak z ústavy, ako aj medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách, ktorými je Slovenská republika viazaná. Ústavný súd (vo bode 30. uznesenia) konštatuje, že rozsudok pre zmeškanie žalovaného je skrátеныm typom rozhodnutia, v jeho odôvodnení súd nie je povinný uvádzať hmotnoprávne posúdenie veci ani citovať ustanovenia hmotného práva. Ústavný súd v bode 43. uvedeného rozhodnutia dal do pozornosti, že formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. Podľa názoru ústavného súdu treba návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej)“.

16. Súd mal za to, že uvedená judikatúra je v plnom rozsahu analogicky aplikovateľná aj na prejednávaný prípad, aj keď v ňom nešlo o aplikáciu ust. § 274 CSP (rozsudok pre zmeškanie žalovaného) ale o prípad uvedený v ust. § 278 CSP (rozsudok pre zmeškanie žalobcu), kde v oboch ustanoveniach sú stanovené jasné podmienky na jeho vydanie kogentne, pričom neprítomnosť riadne predvolanej strany na pojednávaní s doručeným poučením o sankcii za neúčast bez riadneho ospravedlnenia je koncipovaná rovnako vydaním rozsudku pre zmeškanie (v skrátenej forme bez odôvodnenia), s rôznymi následkami pre neprítomného žalobcu (zamietnutie žaloby) a neprítomného žalovaného (vyhovie žalobe).

17. Z okolností prípadu je zrejmé, že vec napadla na súd 8.6.2016 a advokát žalobcu sa riadne zúčastňoval pojednávaní a neprišiel len na to, ktoré bolo vytýčené na deň 2.6.2025. Tomuto pojednávaniu predchádzalo rozsiahle dokazovanie a advokát žalobcu pred pojednávaním, na ktorom sa nezúčastnil, vzal žalobu čiastočne späť, žiadne dôkazy nenavrhol vykonať a trval na žalobe, s tým, že vykonanie dokazovania nenavrhol ani žalovaný a pojednávanie bolo odročené na záverečné reči a vyhlásenie rozsudku. Súd mal za to, že neprítomnosť žalobcu na nariadenom pojednávaní dňa 2.6.2025 nemožno označiť za procesnú pasivitu (so sankciou v podobe rozsudku pre zmeškanie), ale vzhľadom na rozsah už vykonaného dokazovania a písomné vyjadrenie žalobcu zo dňa 3.1.2025 obsahujúce (podľa obsahu) aj záverečnú reč skôr za prejav hospodárnosti konania, smerujúci k nezvyšovaniu jeho trov zo strany žalobcu. Preto súd nevydal rozsudok pre zmeškanie, ale vec riadne prejednal. Poukázal v tejto súvislosti na závery Krajského súdu v Trenčíne č.k.5Co/75/2021-230 zo dňa 6.4.2022 v bode 29. zrušujúceho rozsudku súdu I. inštancie (ktorými je súd I. inštancie viazaný) , kde bola súdu I. inštancie uložená povinnosť odvolacím súdom zaoberať sa faktúrou č. XXXXXXXX, ktorou Advokátska kancelária HAVLÁT & PARTNERS vyfakturovala jednotlivé úkony právnej pomoci a posúdiť ich z hľadiska účelnosti a dôvodnosti s prihliadnutím na väzobné stíhanie žalobcu a rozhodnúť o náhrade škody na trovách právneho zastúpenia už len v čiastke 5.024,50 eur, ktorá zostala predmetom konania po čiastočnom zrušení veci odvolacím súdom.

18. Z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 8.9.2004 vyplýva že dodávateľ JUDr. Ján Havlát, HAVLÁT & PARTNERS so sídlom Bratislava, Rudnayovo nám. 1 fakturoval J. C. sumu 158.903,10-Sk za právne služby (zmluvná odmena) za nasledovné úkony : cestovné výdavky Bratislava -Banská Bystrica a späť 3.000,-Sk (§ 19) ; strata času Bratislava -Banská Bystrica + zast. vo Zvolene(§ 20) 4.000,-Sk; rokovanie -stretnutie s H. P. -prevzatie spisu 2.000,-Sk (§16) ; porada s obvineným A. C. v ÚVV Banská Bystrica 2.000,-Sk (§ 16); nahliadnutie do spisu Krajský súd Banská Bystrica (rozh. o väzbe) 1.000,-Sk (§ 16); nahliadnutie do spisu KR PZ BB (vyšetrovací spis) 5.000,-Sk (§ 16) ; rokovanie s Ing. H. -zabezpečenie chodu firmy PQM 2.000,-Sk (§ 16); strata času Banská Bystrica- Bratislava 1.000,-Sk (§20); cestovné výdavky ? Bratislava -Banská Bystrica a späť 1.500,-Sk (§ 19); cestovné výdavky ? Bratislava -Banská Bystrica a späť 1.500,-Sk (§ 20); rokovanie ÚVV Banská Bystrica 3.000,-Sk (§16); príprava podkladov plnomocenstvá konateľa pre sl. H. + zabezpečenie kontaktu obvineného s notárom 3.000,-Sk (§16); cestovné výdavky Bratislava -Banská Bystrica a späť 3.000,-Sk (§ 19), strata času Bratislava -Banská Bystrica 2.000,-Sk (§ 20); účasť na výsluchu Q., J. 6.500,-Sk (§16); stretnutie s obvineným A. C. (R. I.) + kontakt obvineného s notárom M. S. M. 3.500,-Sk (§16); účasť na výsluchu H. J. 500,-Sk (§ 16); úradný záznam kontakt obvineného s notárom + kópie zápisníc 1.000,-Sk (§ 16); rokovanie sl. H.

I. (plnomocenstvá + info) 1.000,-Sk (§16); strata času Banská Bystrica-Bratislava 2.000,-Sk (§ 20); podanie sťažnosť -vzatie do väzby 30.000,-Sk (§ 16); podanie sťažnosť - vznesenie obvinenia 2.000,-Sk (§ 16); strata času Bratislava - Banská Bystrica 2.000,-Sk(§20); strata času -účasť na výsluchoch (J., G.) 2.000,-Sk (§20); účasť na výsluchu A. T. + ukonč .výsluchu G. 3.000,-Sk (§ 16); strata času Banská Bystrica - Bratislava 2.000,-Sk (§ 20); cestovné výdavky Bratislava -Banská Bystrica a späť 3.000,-Sk (§19);); strata času Banská Bystrica - Bratislava 2.000,-Sk (§ 20); účasť na výsluchu A. T. T. 5.500,-Sk (§16); rokovanie sl. H. -zabezpečenie chodu firmy PQM 1.000,-Sk (§ 16); účasť na výsluchu A. T. T. 4.000,-Sk (§16); cestovné výdavky Banská Bystrica -Poprad a späť 2.000,-Sk (§19); strata času Poprad-Banská Bystrica 1.000,-Sk (§20); účasť na výsluchu A. T. T., H. H. D. 6.000,-Sk (§16); porada + stretnutie s obvineným žalobcom (ÚVV BB) 1.000,-Sk (§ 16); účasť na výsluchu H. H. (ukončenie) 2.000,-Sk (§16); porada s obvineným C. (ÚVV BB) 2.000,-Sk (§16); korešpondencia s klientom listy adres. A. B. C. + zabezpečenie chodu firmy PQM + súv.e-mail, súhrnom 27.7.-18.8. 1.500,-Sk (§ 19); cestovné výdavky ? Bratislava -Banská Bystrica a späť 3.000,-Sk (§ 19); porada s klientom 3.000,-Sk (§ 16); rokovanie A. H. D. -zabezpečenie chodu firmy PQM 1.000,-Sk (§16); strata času Banská Bystrica-Bratislava 2.000,-Sk (§20). Z uvedenej faktúry vyplýva uhradená záloha 90.000,-Sk a zostatok platby 68.903,10,-Sk.

19. Z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 30.9.2004 vyplýva že dodávateľ JUDr. Ján Havlát , HAVLÁT & PARTNERS so sídlom Bratislava, Rudnayovo nám. 1 fakturoval J. C. sumu 26.134,50-Sk za právne služby (zmluvná odmena) s tým, že bola uhradená zálohová platba vo výške 31.096,90,-Sk.

20. Zo správy (na čl. 147 spisu) od M. N. vyplýva, že zmluva o právnej pomoci bola uzatvorená s J. C., lebo žalobca bol v tom čase vo väzbe. Faktúry za služby ňou boli uhradené, pretože voči nej neevidujú žiadne pohľadávky. V trestnom spise sa plná moc nenachádza.

21. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

22. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

23. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

24. Podľa § 6 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

25. Podľa § 7 zákona č. 514/2003 Z.z. rozhodnutie o zatknutí, zadržanie alebo iné pozbavenie osobnej slobody právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o zatknutí, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody má ten, na kom bolo vykonané, ak bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo pri ňom došlo k nesprávne úradnému postupu.

26. Podľa § 8 ods.5 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie.

27. Podľa § 17 zák.č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.8.2007 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk (ods.1). V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak (ods.2).

28. Podľa § 18 zák.č. 514/2003 Z.z účinného do 31.8.2007 náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení

osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu (ods.1). Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom (ods.2). Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom (ods.3).

29. Podľa § 37 ods.1 Trestný poriadku č. 141/1961 Zb. (účinného do 31.8.2004) ak nepoužije obvinený právo zvoliť si obhajcu a ak mu ho nezvolí ani jeho zákonný zástupca, môže mu ho zvoliť jeho príbuzný v pokolení priamom, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh, ako aj zúčastnená osoba. Ak obvinený nie je svojprávny, môžu tak urobiť tieto osoby i proti jeho vôli.

30. Podľa § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnej do 1.1.2005) advokát poskytuje právne služby za odmenu, ktorej výška a spôsob určenia sa spravujú ustanoveniami tejto vyhlášky. Vyhláška upravuje aj náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času (ods.1). Ustanovenia tejto vyhlášky sa vzťahujú na právne služby poskytované na základe zmluvy s klientom alebo na základe ustanovenia na to oprávneným orgánom (ods.2). Výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka (ďalej len "výpočtový základ") (ods.3)

31. Podľa § 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnej do 1.1.2005) pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny musí byť v súlade s dobrými mravmi (ods.1). Ak nedôjde k dohode podľa odseku 1, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o základnej sadzbe tarifnej odmeny (ods.2).

32. Podľa § 4 ods.1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnej do 1.1.2005) odmena patrí za jednotlivé úkony právnych služieb alebo úplné vybavenie veci alebo poskytovanie právnych služieb v určitom rozsahu alebo po určitý čas.

33. Podľa § 15 ods. 1 písm.d/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnej do 1.1.2005) základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby pri obhajobe v trestnom konaní a zastupovaní v konaní o priestupkoch je jedna tretina výpočtového základu, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody prevyšujúci 10 rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest.

34. Podľa § 15 ods.5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnej do 1.1.2005) za prevzatie obhajoby a za každý ďalší úkon právnej služby vo veciach, v ktorých súd prvého stupňa rozhoduje na neverejnom zasadnutí, patrí odmena vo výške jednej dvadsaťštvrtiny výpočtového základu. Na základné sadzby tarifnej odmeny podľa odseku 1 sa neprihliada.

35. Podľa § 16 ods.1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnej do 1.1.2005) odmena patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú aj začatú hodinu, c) písomné podanie na súd alebo iný orgán, alebo protistrane týkajúce sa veci samej, d) účasť pri vyšetrovaní úkone, pri oboznámení s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania a za konanie pred súdom alebo iným orgánom, a to za každé začaté dve hodiny a za každý úkon osobitne, e) vypracovanie právneho rozboru veci, f) rokovanie s protistranou, a to za každú aj začatú hodinu, g) návrh na predbežné opatrenie, ak dôjde k nemu pred začatím konania, odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, prípadne sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na obnovu konania, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona, h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

36. Podľa § 16 ods. 2 písm. c/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnej do 1.1.2005) odmena vo výške jednej polovice patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu.

37. Podľa § 16 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnejš do 1.1.2005) za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 a 2, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

38. Podľa § 18 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnejš do 1.1.2005) advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času (§ 20).

39. Podľa § 19 ods.3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnejš do 1.1.2005) od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

40. Podľa § 19 ods.4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnejš do 1.1.2005) na výšku cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy (zák.č. 119/1992 Zb. o cestovných náhradách), ak táto vyhláška neustanovuje inak.

41. Podľa § 20 ods.1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnejš do 1.1.2005) pri úkonoch právnej služby vykonaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta , za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške 1/24 výpočtového základu za každú začatú polhodinu.

42. Podľa § 22 ods.3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnejš do 1.1.2005) ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, priznáva sa mu pri určení náhrady trov konania odmena zvýšená o daň z pridanej hodnoty.

43. Podľa § 1 ods.3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 163/2002 Z.z. (účinnejš do 1.1.2005) výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka (ďalej len "výpočtový základ"). Výpočtový základ predstavoval v roku 2004 priemernú mes. mzdu 13.602,-Sk, z toho 1/3 sumu 4.534,-Sk a režijný paušál 136,-Sk.

44. V prejednávanej veci už bolo právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/120/2016-171 zo dňa 4.8.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 5Co/75/2021-230 zo dňa 6.4.2022 ustálený rozsah oprávneného nároku žalobcu na náhradu škody v súvislosti s vydaním uznesenia OS Banská Bystrica sp.zn. Tp 61/2004 o vzatí žalobcu do väzby vo výške priznanej náhrady nemajetkovej ujmy 5.500€ a trovy konania, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s vydaním uznesenia OS Banská Bystrica sp.zn. Tp 61/2004 o vzatí žalobcu do väzby po dobu jeho prepustenia z väzby, teda za obdobie od 21.7.2004 do 19.1.2006 vo výške 1.737,50€ a sporným bola len jedna faktúra od JUDr. Havláta – nepriznaný nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške trov konania 4.460,2€ (5.024,50€ - späťvzatých 564,30€).

45. V súvislosti s predmetným trestným stíhaním žalobca osobne splnomocnil jednotlivých advokátov z Advokátskej kancelárie HAVLÁT & PARTNERS a to dňa 27.7.2004 H. G. H., dňa 28.8.2004 H. T. O., S. a manželka žalobcu splnomocnila aj M. N. (plná moc sa nezachovala) a všetky plné moci pre AK Havlát boli odvolané dňa 4.10.2004 (č.l. 2669, 2675 a 2662 trest. spisu). Je nepochybné, vzhľadom na okolnosti vyplývajúce z trestného spisu, že H. G. H. a H. T. O.. PhD. (advokáti) pracovali pre Advokátsku kanceláriu HAVLÁT ako partneri, pretože mali totožné sídlo ako táto advokátska kancelária – Rudnayovo nám.č. 2, Bratislava a používali jej hlavičkový papier (orgány činné v trestnom konaní v pripojenom trest. spise ich všetkých označovali pod hlavičkou AK Havlát, a tam im aj posielali poštu) a úkony vykonané v prospech žalobcu advokátmi H. G. H. (ňou podpísané zápisnice na výsluchoch spoluobvinených) a H. T. O., S.. (dôvody sťažnosti proti uzneseniu o začatí trest. stíhania a sťažnosť proti vzatiu do väzby) sú uvedené aj na faktúre č. XXXXXXXX zo dňa 8.9.2004 .

46. Súd po preskúmaní trestného spisu považoval za preukázateľne vykonané, a účelne vynaložené trovy úkony právnej pomoci, vyplývajúce z trest. spisu : príprava a prevzatie veci dňa 27.7.2004

a 28.7.2024, účasť H. G. H. na výsluchu: -spoluobvinený M. Q. dňa 3.8.2004 v čase od 8,25 hod. do 10,20 hod. (1 úkon), účasť na výsluchu spoluobvineného A. M. J. dňa 3.8.2004 v čase od 10,25 hod. – do 11,30 hod. a od 12,30 hod. -do 13,00 hod. (1 úkon), účasť na výsluchu spoluobvinenej A. M. J. dňa 3.8.2004 v čase od 13,20 hod. -do 14,45 hod. a od 13,50 hod- do 14,05 hod. kontakt žalobcu s notárom S. M. za prítomnosti obhajcu –č.k. 2566 trest. spisu (1 úkon); účasť na výsluchu spoluobvinenej A. M. J. dňa 9.8.2004 v čase od 8,30 hod. -do 10,05 hod. –H. H. prišla až o 9,45 hod. (1 úkon) , účasť na výsluchu spoluobvineného B. G. dňa 9.8.2004 v čase od 10,15 hod. - do 11,25 hod. a od 12,35 hod. - do 13,15 hod.(1 úkon), účasť na výsluchu spoluobvineného A. T. T. dňa 9.8.2004 v čase od 13,30 hod. -do 14,30 hod. (1 úkon);), účasť na výsluchu spoluobvineného A. T. T. dňa 11.8.2004 v čase od 8,15hod. - do 11,30 hod. a od 12,40 hod. -do 13,20 hod. a od 13,25 hod. - do 14,30 hod. (3 úkony);), účasť na výsluchu spoluobvineného A. T. T. dňa 12.8.2004 v čase od 8,15 hod. - do 9,20 hod. (1 úkon), účasť na výsluchu spoluobvineného H. H. D. dňa 12.8.2004 v čase od 9,30 hod. – 12,30 hod. a od 12,50 hod. - do 13,30 hod. (2 úkony), 2 úkony vykonané H. T. O., S.. - za podanie sťažnosti proti uzneseniu o vzatí do väzby 6.8.2004 a doplnenia dôvodov sťažnosti proti vznoseniu obvinenia (z 11.8.2004). Všetky výsluchy sa konali v ÚVV Banská Bystrica, vrátane stretnutia s notárom p. M..

47. Súd priznal náhradu trov konania vyplývajúcu z trestného spisu za 14 úkonov právnej pomoci: dňa 27.7.2004 –príprava a prevzatie veci len pre jedného advokáta z AK Havlát - § 16 ods.1 písm.a/ vyhlášky, podanie sťažností proti uzneseniam dňa 6.8.2004 a 11.8.2004 - § 16 ods. 2 písm.-d/ vyhlášky len 1-ica sadzby, za účasť na výsluchoch konaných v dňoch 3.8.2004, 9.8.2004, 11.8.2004, 12.8.2004 - § 16 ods. 1 písm.d/ vyhlášky po 4.534,-Sk/úkon + 12 x 136,-Sk paušál, náhradu za stratu času za 5 ciest Bratislava –Banská Bystrica a späť (plná moc žalobcu podpísaná v ÚVV Banská Bystrica + 4x cesta na výsluchy tamtiež) vyúčtované 4.000,-Sk / 1 cesta tam aj späť podľa § 20 vyhlášky. Pri výpočte cestovného chýbali akékoľvek vstupné údaje o použitom dopravnom prostriedku, spotrebe PHM a cene paliva, s tým, že pri výpočte náhrady za stratu času si advokát žalobcu účtoval 1 cestu po 4.000,-Sk (čomu zodpovedá podľa vyhlášky 7 polhodín po 567,-Sk/polhodina) teda čas strávený na ceste Bratislava –Banská Bystrica a späť v trvaní 3,5 hodiny/1 cesta. Doba trvania cesty (podľa google maps) medzi sídlom advokáta Bratislava a ÚVV Banská Bystrica je v súčasnosti cca 214 km po diaľnici (1 hodina 56 minút) a iný variant 239km (2 hodiny 28 minút) a preto mal súd náhradu za stratu času vyčíslenú vo faktúre, pri úkonoch vykonaných v roku 2004 za primeranú a z tejto vychádzal. Celková výška súdom priznaných, preukázaných a účelne vynaložených trov z faktúry č. 6712004 predstavuje nasledovný výpočet : 14 x 4.534,-Sk za úkony právnej pomoci (63.476,-Sk), 12x 136,-Sk režijný paušál (1.632,-Sk), 5 x 4.000,-Sk náhrada za stratu času (20.000,-Sk) spolu 85.108,-Sk a keďže AK Havlát bola platcom DPH, k tomu prináleží ešte 19% DPH (zo sumy 85.108,-Sk) vo výške 16.170,52,-Sk, spolu trovy 101.278,52,-Sk = 3.361,84€. Žalobca preukázal, že spolu s manželkou zaplatili za trovy právneho zastúpenia AK Havlát sumu 121.096,69,-Sk. Súd priznal žalobcovi náhradu škody vo výške preukázaných a účelne vynaložených trov v sume 3.361,84€ a vo zvyšku súd nárok na náhradu škody ako nepreukázaný zamietol.

48. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

49. Žalovaná požiadala z dôvodu administratívnej náročnosti z realizovania úhrady, na ktorú by prípadne bola zaviazaná v rozsudku o určenie 30-dňovej lehoty na plnenie. Súd vzhľadom na výšku priznanej náhrady určil lehotu na plnenia na 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

50. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež "CSP"), ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

52. Podľa § 256 ods.1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

53. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle záverov odvolacieho súdu podľa § 255 ods.1, 2 CSP ako aj podľa § 256 ods.1 CSP tak, že v prípade priznania sumy náhrady nemajetkovej ujmy (závisiacej od úvahy súdu) 5.500€ mal žalobca v spore plný úspech a súd mu priznal náhradu trov

konania 100%. V časti náhrady trov konania za škodu na trovách právneho zastúpenia pomer úspechu a neúspechu však už nevychádzal z úvahy súdu, ale z unesenia dôkazného bremena, t.j. akú výšku nároku žalobca uplatňoval v konaní pred súdom a akú výšku účelne vynaložených trov bol oprávnený žalovať a schopný preukázať. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 10.353,78 € (titulom náhrady škody za právne služby), pričom predbežne prerokovanú mal len sumu 6.762€. Žalobca bol úspešný len v sume 5.099,34€ a v časti sumy 564,30€ vzal žalobu čiastočne späť (čo treba považovať za procesný neúspech) teda v 49,25% mal v spore úspech a v 50,75% neúspech; pomer úspechu a neúspechu (titulom náhrady škody za právne služby) je 1,5% trov v prospech žalovaného (50,75% -49,25%). Preto súd v časti náhrady škody za právne služby žiadnej zo strán právo na náhradu trov tohto konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.